

Sygn. akt V U 375/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku T. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ponowne ustalenie kapitału początkowego i o rekompensatę z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek odwołania T. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 10 kwietnia 2018 r.

znak (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **zasądza od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych**

Oddział w O. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa

procesowego.

Sygn. akt VU 375/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Wydział (...) decyzją z dnia 10 kwietnia 2018 r., znak(...), odmówił ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego T. C. (1) ponieważ nie udokumentowano wymaganego 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W świetle ustaleń tej decyzji nie został uwzględniony okres wykonywania prac w szczególnych warunkach od 01 września 1984 r. do 30 czerwca 1993 r., gdyż podany w świadectwie z dnia 09 marca 2018 r. charakter zatrudnienia „przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych” nie odpowiada powołanemu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. „prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych”.

W odwołaniach od powyższej decyzji zaskarżonej w całości T. C. (1) wniósł o jej zmianę poprzez uwzględnienie okresu pracy w szczególnych warunkach od 03 września 1984 r. do 30 czerwca 1993 r. i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podał, iż we wskazanym okresie na

stanowisku elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych wykonywał w (...) S.A. (poprzednio (...) Nr(...) sp. z o.o.) pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wymienioną w wykazie A, dział II rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. W uzasadnieniu wnioskodawca stwierdził, że wykonywał prace w szczególnych warunkach w okresach od 12.12.1995 r. do 31.01.1997 r. (prace oczyszczaczy przemysłowych kotłów parowych lub wodnych; wykaz A dział XIV, poz. 2) oraz od 01.02.1997 r. do 31.12.2000 r., od 01.01.2001 r. do 30.04.2005 r. i od 01.05.2005 r. do 31.12.2008 r. (prace na zwałowiskach górniczych, hutniczych i elektrociepłowniczych; wykaz A dział I, poz. 8). Podał także, że przedmiotem działalności spółki (...) są między innymi roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieskalnych, budową obiektów inżynierii lądowej i wodnej, roboty budowlane specjalistyczne. Ubezpieczony wskazał, że na stanowisku elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych do zakresu jego obowiązków należały: montaż, przebudowa, konserwacja, naprawa instalacji elektroenergetycznej ziemnej kablowej, wyszukiwanie, naprawy i usuwanie uszkodzeń w instalacjach elektrycznych, remonty urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych, instalacja okablowania elektrycznego, instalacja opraw oświetleniowych, zakładanie lamp na słupach. Czynności związane z instalacją urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych wykonywał podczas budowy elewatora zbożowego we W. (lata 1988-1992), budynku poczty w L., elektrociepłowni (...) w L., budynku piekarni we W..

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Wydział (...) wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, iż decyzja została wydana zgodnie z art. 21-23 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 664), art. 174 w związku z art. 32 i 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zaskarżoną decyzją odmówiono wnioskodawcy prawa do ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego na dzień 01 stycznia 1999 r. z uwzględnieniem rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach (na wniosek z dnia 20 marca 2018 r.). Organ rentowy stwierdził, że rekompensata przysługuje osobie ubezpieczonej urodzonej po 31 grudnia 1948 r., która ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat, osiągnięty do 31 grudnia 2008 r. Organ rentowy podał, że odmówiono przeliczenia kapitału początkowego z uwzględnieniem rekompensaty ponieważ wobec wymaganych co najmniej 15 lat ubezpieczony udowodnił 13 lat i 20 dni pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

Decyzją z dnia 10 lipca 2002 r., znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił kapitał początkowy ur. (...) T. C. (1).

W związku z wnioskiem z dnia 21 listopada 2017 r. o emeryturę, decyzją z dnia 08 stycznia 2018 r. organ rentowy z urzędu ponownie ustalił wartość jego kapitału początkowego i decyzją z dnia 10 stycznia 2018 r. przyznał wnioskodawcy od 01 listopada 2017 r. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury.

W złożonym dnia 24 stycznia 2018 r. wniosku T. C. (1) wniósł o przyznanie emerytury z rekompensatą z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach i wniosek ten ponowił dnia 20 marca 2018 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Wydział (...) decyzją z dnia 10 kwietnia 2018 r., znak: (...) odmówił ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego T. C. (1) ponieważ nie udokumentowano wymaganego 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W świetle ustaleń tej decyzji, nie został uwzględniony okres wykonywania prac w szczególnych warunkach od 01 września 1984 r. do 30 czerwca 1993 r., gdyż podany w świadectwie z dnia 09 marca 2018 r. charakter zatrudnienia „przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych” nie odpowiada powołanemu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. „prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych”. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Wydział (...) decyzją z dnia 10 kwietnia 2018 r., znak: (...), odmówił ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego

T. C. (1) ponieważ nie udokumentowano wymaganego 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W świetle ustaleń tej decyzji nie został uwzględniony okres wykonywania prac w szczególnych warunkach od 01 września 1984 r. do 30 czerwca 1993 r., gdyż podany w świadectwie z dnia 09 marca 2018 r. charakter zatrudnienia „przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych” nie odpowiada powołanemu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. „prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych”.

(w świetle akt ubezpieczeniowych wskazane okoliczności nie są sporne)

Do dnia 31 grudnia 2008 r. wnioskodawca udowodnił 13 lat i 20 dni pracy w szczególnych warunkach.

(w świetle odpowiedzi na odwołanie wskazana okoliczność poza sporem)

W okresie od 03 września 1984 r. do 30 czerwca 1993 r. T. C. (1) był zatrudniony w (...) S.A. (poprzednio (...) Nr(...) sp. z o.o.) na stanowisku elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych. Firma (...) Nr (...) sp. z o.o., której następcą jest (...) sp. z o.o. funkcjonowała w branży budowlanej. Jej podstawowy przedmiot działalności stanowiła produkcja budowlano-montażowa.

(okoliczność poza sporem, w tym pismo (...), k. 37 oraz zeznanie świadka W. T., k. 87)

W okresie wskazanego wyżej zatrudnienia wnioskodawca był elektrykiem na budowach i obsługiwał wszystkie budowy (...)u (...). W zakres jego obowiązków wchodziło uzbrojenie budów w urządzenia elektryczne celem doprowadzenia prądu i jego rozprowadzenia po budowach. Podłączał agregaty i urządzenia prądotwórcze, które również obsługiwał w okresach ograniczeń dostaw prądu ze względu na codziennie ogłaszane stopnie zasilania. Zasilania w energię elektryczną wymagały węzły betoniarskie, dźwigi wieżowe. Ubezpieczony obsługiwał podłączone pod sieć energetyczną piece akumulacyjne, które również naprawiał. W okresach jesienno-zimowych na budowach były używane kociołki do podgrzewania (kotły (...)). Na budowach były też służące do ogrzewania kruszywa dmuchawy elektryczne. T. C. (1) wdrapywał się na słupy oświetleniowe. Uczestniczył przy wznoszeniu windy zewnętrznej. Większość czasu przebywał na budowach. Ubezpieczony pracował przy budowie elewatora zbożowego w L., pracował przy budowie poczty, elektrociepłowni i piekarni. (...) działając w branży budowlanej, nie zajmowała się remontami urządzeń elektroenergetycznych. Wykonywała też obiekty energetyczne, z tym że roboty energetyczne wykonywali podwykonawcy. Wnioskodawca nie wykonywał prac związanych z wytwarzaniem i przesyłaniem energii elektrycznej, ciepłej ani też montażem, remontem i eksploatacją urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych, obsługiwał agregaty. Musiał je uruchamiać, obsługiwać, konserwować i je naprawiać w zakresie możliwym do wykonania na budowie. Napraw głównych nie wykonywał. Wnioskodawca był jedyną osobą od obsługi i konserwacji agregatów. W razie uszkodzenia podczas prac ziemnych przez koparkę naprawiał uszkodzone kable. Jego obowiązkiem była wymiana wszystkich kabli zasilających w żurawiach.

D o w ó d: wyjaśnienia wnioskodawcy, k. 93v.-94,

zeznanie świadka W. T., k. 87-88.

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2017 poz.664 ze zm.), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Stosownie do art. 23 ust. 1 tej ustawy, ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę.

Odmawiając prawa do rekompensaty organ rentowy stwierdził, że świadczenie to T. C. (1) nie przysługuje z uwagi na to, że nie spełnia określonego wskazanym wyżej przepisem warunku, bowiem nie udowodnił pracy w szczególnych warunkach w wymaganym co najmniej 15 lat wymiarze. Organ rentowy nie uznał za wykonywaną w takich szczególnych warunkach pracy ubezpieczonego od 03 września 1984 r. do 30 czerwca 1993 r. W świetle treści odwołania istota sprawy sprowadza się zatem do oceny charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę we wskazanym w odwołaniu okresie zatrudnienia pracy w kontekście uregulowania przepisu art. 32 ustawy emerytalnej. Zgodnie z art. 32 ust. 2, dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Stosownie do art. 32 ust. 4 ustawy emerytalnej, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki na podstawie, których przysługuje prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Przepisy te zawierają się w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43).

Na wstępie należy wskazać na wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2018 r., I UK 218/15 pogląd, że w świetle przepisów wykazu A, stanowiącego załącznik do tego rozporządzenia, wyodrębnienie poszczególnych prac ma charakter stanowiskowo-branżowy. Pod pozycjami zamieszczonymi w kolejnych działach wymieniono bowiem konkretne stanowiska przypisane danym branżom, uznając je za prace w szczególnych warunkach, uprawniające do niższego wieku emerytalnego. Przypisanie danego rodzaju pracy do określonej branży ma istotne znaczenie dla kwalifikacji jako pracy w szczególnych warunkach. Usystematyzowanie prac o znacznej szkodliwości i uciążliwości i przypisanie ich do oddzielnych działów oraz poszczególnych stanowisk w ramach gałęzi gospodarki nie jest przypadkowe, gdyż należy przyjąć, że konkretne stanowisko narażone jest na ekspozycję na czynniki szkodliwe w stopniu mniejszym lub większym w zależności od tego, w którym dziale gospodarki jest umiejscowione. Konieczny jest bezpośredni związek wykonywanej pracy z procesem technologicznym właściwym dla danego działu gospodarki. Oznacza to, że przynależność pracodawcy do określonej gałęzi (branży) gospodarki ma znaczenie istotne i nie można dowolnie, z naruszeniem postanowień rozporządzenia, wiązać konkretnych stanowisk pracy z branżami, do których nie zostały przypisane w tym akcie prawnym. Nie można więc przyjąć, że istotny dla stwierdzenia wykonywania pracy w szczególnych warunkach jest wyłącznie rodzaj tej pracy, a bez znaczenia pozostaje okoliczność zatrudnienia pracownika w określonym sektorze gospodarki.

W świetle ustaleń faktycznych, w spornym okresie zatrudnienia w (...) S.A. (poprzednio (...) Nr(...)sp. z o.o.) T. C. (1) wykonywał na prowadzonych przez tę spółkę budowach pracę elektryka oraz elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych. Wymieniona spółka realizowała zadania z zakresu branży budowlanej. Uprawniające do niższego wieku emerytalnego prace w szczególnych warunkach w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych wymienione są w stanowiącym załącznik do wskazanego wyżej rozporządzenia wykazie A, dział V. Poza wymienionymi w tym dziale, w ramach branży budowlanej wyodrębniono jeszcze także prace w szczególnych warunkach, w których zatrudnienie uprawniało do wzrostu emerytury i renty, wymienione w nieaktualnym już jednym z załączników do rozporządzenia wykazie C, dział III, prace i stanowiska pracy w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych. W świetle więc wykazu A dział V wykonywane przez ubezpieczonego prace elektromontera nie są pracami uprawniającymi do niższego wieku emerytalnego.

Rozważenia wymaga zatem uprawnienie w tym zakresie, w kontekście uregulowania jakie wynika ze wskazanego przez ubezpieczonego działu II, obejmującego prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału stałym miejscem pracy T. C. (1) były prowadzone przez jego pracodawcę budowy. Zgodnie z wykazem A, Dział II, zatytułowanym „w energetyce”, do prac w szczególnych warunkach zaliczono prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych. Tytuł tego działu oraz określone w nim prace pozostają ze sobą w ścisłej korelacji, tzn. że dla uznania wymienionych prac za prace w szczególnych warunkach istotna jest branża, w jakiej są wykonywane. W wyroku z

dnia 15 września 2015 r. (II UK 301/14) Sąd Najwyższy uznał, że energetyka jest gałęzią przemysłu zajmującą się wytwarzaniem (przetwarzaniem) energii elektrycznej oraz ciepłej i dostarczeniem jej odbiorcom. Elektroenergetyka stanowi poddziedzinę energetyki. Nie jest zatem uzasadnione zaliczanie do prac szkodliwych w „energetyce” wszystkich prac związanych z montowaniem oraz eksploatacją wszelkich instalacji i urządzeń elektrycznych. Wówczas wykonywanie tak szeroko rozumianego rodzaju prac czyniłoby bezprzedmiotowymi granice pojęcia „energetyka” z działu II i przenosiłoby wcześniejsze uprawnienia emerytalne na różnorakie roboty elektryczne nienależące do „energetyki”. Wszak w samej „energetyce” nie chodzi o wszelkie roboty elektryczne, lecz tylko o wskazane w dziale II (literalnie) prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 lutego 2014 r. III AUa 1186/13). W łączności z taką podstawową działalnością należy interpretować dalszą część przepisu z działu II, wykaz A do rozporządzenia z 1983 r. (w energetyce). Nie wystarcza wykonywanie prac przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych, jeśli nie są związane i nie wynikają z podstawowej działalności, jaką jest wytwarzanie i przesyłanie energii elektrycznej. Odnosi się to również do robót elektroenergetycznych. Za prace w szczególnych warunkach w energetyce mogą być uznane tylko takie prace, które są realizowane w przedsiębiorstwie działającym w ramach tej gałęzi przemysłu i które polegają na montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych, ściśle związanych z wytwarzaniem i przesyłaniem energii elektrycznej i ciepłej. Chodzi przy tym o kwalifikowany charakter tych prac wynikający właśnie z wykonywania ich w obrębie „systemu energetycznego”, w skład którego wchodzi zakłady wytwarzające energię elektryczną i ciepłą oraz przesyłające tę energię do odbiorców (por. wyrok Sądu Najwyższego – Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 września 2018 r., II UK 246/17).

Mając na uwadze wymienione wyżej kryteria oceny prac „w energetyce” jako prac wykonywanych w szczególnych warunkach oraz uwzględniając materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu, w tym zeznania świadka i wyjaśnienia ubezpieczonego, stwierdzić należało, iż w rozpoznawanej sprawie nie ma podstaw do uznania, że wnioskodawca wykonywał prace ujęte w dziale II wykazu A załącznika od rozporządzenia z 1983 r. Przedsiębiorstwo bowiem, w którym pracował wnioskodawca ponad wszelką wątpliwość nie zajmowało się wytwarzaniem i przesyłaniem energii elektrycznej, lecz budową obiektów. Pracując na tych budowach poza branżą energetyczną T. C. (1) był odpowiedzialny za dostarczenie energii elektrycznej na ich potrzeby i w związku z tym w zakres jego obowiązków wchodziła między innymi obsługa i konserwacja agregatów prądotwórczych, pieców akumulacyjnych, naprawa uszkodzonych podczas prac ziemnych kabli. Jak wynika nawet z uzasadnienia odwołania, wnioskodawca instalował okablowanie elektryczne i oprawy oświetleniowe, montował lampy na słupach. Zebrany materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości, że wymieniony wykonywał w budownictwie szereg typowych dla elektryka czynności, nie powiązanych jednak bezpośrednio z pojmowaną zawężająco energetyką. Co więcej materiał ten nie dał również podstaw do uznania, aby wnioskodawca prace przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. A zgodnie z przepisem § 2 ust. 1 cyt. wyżej rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczenia na zasadach określonych w tymże rozporządzeniu, są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku, nie wykonuje czynności niezwiązanych z tym stanowiskiem, ale stale, tj. ciągle, wykonuje prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (por. wyrok SN z dnia 15 grudnia 1997 r., II UKN 417/97, OSNP 1998 nr 21, poz. 638). Pamiętać przy tym należy, że skorzystanie z możliwości przejścia na emeryturę przy obniżonym wieku jest wyjątkiem od zasady wyrażonej w art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dlatego wymagana jest ścisła interpretacja przepisów w tym zakresie, przy czym jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w cyt. wyżej wyroku z dnia 15 grudnia 1997 r. (II UKN 417/97), tylko praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na stanowiskach wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. wykonywana stale i w pełnym wymiarze uzasadnia skorzystanie z uprawnienia do wcześniejszej emerytury. W rozpoznawanej sprawie świadkowie zeznali, a wnioskodawca w odwołaniu potwierdził, że oprócz prac elektroenergetycznych zajmował się

dodatkowo instalacją okablowania elektrycznego i opraw oświetleniowych, montażem lamp na słupach, usuwaniem awarii okablowania, czyli nie wykonywał prace uprawniających do wcześniejszego przejścia na emeryturę.

Z powyższych względów Sąd nie podzielił stanowiska wnioskodawcy o spełnieniu przez niego warunku posiadania wymaganego ustawą stażu 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, uprawniającego do przyznania emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, co skutkowało oddaleniem odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., jako pozbawionego uzasadnionych podstaw.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz. U. poz. 1804, zm. Dz. U. z 2016 r. poz. 1667).